

Arrest

**nr. 128 765 van 4 september 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 12 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 3 augustus 2013 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 16 april 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 23 april 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 13 mei 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leoons staatsburger te zijn en tot de Limba etnie te behoren. U vroeg een eerste maal asiel aan op 3 augustus 2013, in het Transitcentrum Caricole. Op 20 september 2013 nam de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna 'RvV'), die u op 29 januari 2014 eveneens de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus weigerde (arrest nr. 117780). U keerde niet naar uw land van herkomst terug. Op 16 april 2014 diende u uw tweede asielaanvraag in. U maakt geen melding meer van de in uw eerste asielaanvraag aangehaalde gedwongen opvolging bij de Gbanbani geheime gemeenschap. U blijft wel bij de verklaringen die u eveneens in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde, namelijk uw verklaarde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade wegens uw voorgehouden homoseksuele geaardheid. U legde in het kader van uw huidige tweede asielaanvraag een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus van meneer N.(...), treintickets, 2 getuigenissen, een attest, een lidkaart, een publicatie op een forum, e-mails, foto's, internetartikels en tenslotte een brief van uw advocaat neer.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

*In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet. **In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en uw beweerde homoseksualiteit en de hieruit voortkomende vervolgingsfeiten als ongeloofwaardig werden beschouwd.** Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd, waarna u geen beroep aantekende. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.*

U legt geen documenten voor die het ongeloofwaardige karakter van uw homoseksuele geaardheid kunnen weerleggen. Documenten dienen immers, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt kan bovendien het volgende opgemerkt worden.

*Om te beginnen legt u een bijlage 26 van de heer N.(...) J.(...)-D.(...) neer, evenals een **beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus** en een vluchtelingenattest. Het feit dat N.(...) J.(...)-D.(...) door het CGVS erkend werd als vluchteling wegens zijn homoseksuele geaardheid, geeft echter geen informatie betreffende uw beweerde homoseksuele geaardheid.*

*Verder legt u **treintickets** neer die dienden voor bezoeken van bijeenkomsten van de organisatie Rainbow United. Deze bijeenkomsten waaraan u volgens uw verklaringen deelnam zijn echter vrij toegankelijk voor iedereen en uw aanwezigheid daar zegt niets over uw geaardheid.*

*Daarnaast legt u een **getuigenis neer van N.(...) J.(...)-D.(...)** waarin hij verklaart dat hij een homorechten-activist is en dat hij een liefdesrelatie met u heeft sinds 15 november 2013. Hierbij moet opgemerkt worden dat u reeds ter zitting bij de RvV, op 9 januari 2014, een e-mail van meneer N.(...) J.(...)-D.(...) neerlegde en dat de RvV hierover in haar arrest van 29 januari 2014 (arrestnr. 117780) het volgende schreef: "de e-mail van (J.D.N.) is opnieuw slechts de persoonlijke weergave van een individu en dus geen objectief element om verzoekers seksuele geaardheid te*

bepalen". Het CGVS kan hierop enkel aanvullen dat deze verklaring van meneer N.(...) een gesolliciteerd karakter heeft en in elk geval niets verandert aan de vaststelling dat uw verklaringen voor het CGVS over uw homoseksuele geaardheid, uw homoseksuele relaties en uw problemen in Sierra Leone totaal ongeloofwaardig waren.

Het **attest** van de Mouvement pour les libertés individuelles (MOLI) dat meneer N.(...) voor hen gewerkt heeft, het attest van Rainbow Candle Light dat meneer N.(...) voor hen gewerkt heeft, de lidkaart van UCD-Kanguka van meneer N.(...), de getuigenis van Centre d'action laïque du Luxembourg betreffende deelname van meneer N.(...) aan een conferentie, publicaties van meneer N.(...) op een internetforum en e-mails van meneer N.(...) geven louter informatie betreffende de loopbaan en de activiteiten van meneer N.(...). Er kan niet ingezien worden hoe deze informatie over meneer N.(...) een nieuw licht zou kunnen werpen betreffende uw voorgehouden homoseksuele geaardheid.

Wat betreft de **foto's** die u voorlegt van uzelf, meneer N.(...) en andere personen kan gesteld worden dat deze foto's geen formeel bewijsmateriaal kunnen zijn bij de beoordeling van uw asielaanvraag. Een foto kan noch een relatie noch een seksuele geaardheid aantonen. Foto's kunnen immers geposeerd zijn.

De algemene **internetartikelen** met betrekking tot de situatie van homoseksuelen in Sierra Leone en andere Afrikaanse landen die u voorlegt, zijn niet relevant voor uw asielrelaas, het zijn immers uw homoseksualiteit en de verklaringen die u hierover aflegde die als ongeloofwaardig werden beoordeeld, niet de situatie van homoseksuelen in uw land van herkomst.

De **brief van uw advocaat** tenslotte somt de elementen die u voorlegde op en geeft verdere uitleg bij de reden van hun voorlegging. De reden waarom deze niet aangenomen kunnen worden als nieuwe elementen, werd hierboven reeds uitgelegd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, de artikelen 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de artikelen 1 tot en met 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de beginselen van behoorlijk bestuur en inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, en een manifeste appreciatiefout, voert verzoeker aan dat in de bestreden beslissing totaal onterecht wordt geoordeeld dat de getuigenis van de heer N. J.-D. - die d.d. 14 april 2014 het bestaan bevestigt van een liefdesrelatie sedert vijf maanden - geen nieuw element is dat de kans groter maakt om de geloofwaardigheid van zijn geaardheid te ondersteunen en bijgevolg de kans op erkenning als vluchteling. Verzoeker meent dat tevens ten onrechte wordt gesteld dat niet kan worden ingezien hoe de informatie in verband met de heer N. J.-D. een nieuw licht zou kunnen werpen op zijn voorgehouden seksuele geaardheid. Verzoeker kan wel begrijpen dat de beoordeling van iemands seksuele geaardheid een uitgesproken moeilijke oefening is die per definitie subjectief blijft, ook al dienen zoveel mogelijk objectieve elementen aangevoerd te worden, maar precies daarom kan volgens verzoeker in het bijzonder inzake seksuele geaardheid de geloofwaardigheid/ongeloofwaardigheid vaak niet met zekerheid beoordeeld worden op grond van loutere verklaringen. Verzoeker meent dan ook dat in het bijzonder inzake seksuele geaardheid de stelling niet kan aanvaard worden dat documenten alleen maar bewijswaarde kunnen hebben indien ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen. Verzoeker vervolgt dat deze stelling in het kader van deze tweede asielaanvraag des te meer faalt, nu hij immers niet terugkomt op de eerdere vervolgingsfeiten maar zich nog uitsluitend focust op de beoordeling van zijn seksuele geaardheid. Meer concreet wordt thans het feitelijk bestaan van een duurzame homoseksuele relatie met een op basis van seksuele geaardheid erkende vluchteling, die bijkomend wenst te getuigen, aangevoerd als nieuw gegeven. Verzoeker stelt dat hij bij gebreke aan enige nieuwe bewijzen daaromtrent niet meer terugkomt op de beoordeling van de feitelijke gebeurtenissen in Sierra Leone voor zijn vertrek uit dat land, doch dat niettemin de beoordeling van zijn seksuele geaardheid met het oog op een eventuele terugkeer naar Sierra Leone onafhankelijk van de eerste asielaanvraag kan en moet onderzocht worden, dus onafhankelijk van de eerste, feitelijke vluchtmotieven. Concreet dient thans dus beoordeeld te worden of het hebben van een vijf maanden durende liefdesrelatie met de heer N. J.-D. (op het ogenblik van de aanvraag, en thans nog steeds

voortdurende relatie) een element is dat de kans vergroot op erkenning omwille van seksuele geaardheid, aldus verzoeker, die nogmaals benadrukt dat het feit dat deze relatie thans reeds verschillende maanden duurt uiteraard wel een nieuw gegeven is. Verzoeker wijst er voorts op dat bovendien de neergelegde stukken aantonen dat zijn partner zelf een erkend vluchteling is en dat het Commissariaat-generaal weet dat deze erkenning gebeurde op grond van seksuele geaardheid. Verzoeker vervolgt dat de gevoegde stukken enerzijds wijzen op een doorgedreven engagement en anderzijds uiteraard een grote morele waarde verlenen aan de getuigenis van de heer N. J.-D., die zich trouwens zelf gegriefd voelt door de wijze waarop zijn getuigenis onderuit wordt gehaald. Verzoeker is de mening toegedaan dat het *in casu* minstens noodzakelijk was in het kader van een zorgvuldig en gedegen onderzoek dat het Commissariaat-generaal in het kader van haar onderzoeksbevoegdheid de kans zou geven aan verzoeker én eventueel aan zijn partner om de oprechtheid van deze relatie toe te lichten in het kader van een gehoor. In het kader van de beroepsprocedure bij de RvV werd immers slechts een summier, niet ondertekend e-mailbericht neergelegd waarin een recente relatie wordt vermeld, waarbij verzoeker nog opmerkt dat de RvV geen onderzoeksbevoegdheid heeft en dit e-mailbericht bovendien geen enkele garantie biedt inzake authenticiteit, in tegenstelling tot het thans voorgelegde dossier. Verzoeker is daarom van oordeel dat de laconieke verwijzing naar de stelling van de RvV dat de mail geen objectief element is om de geaardheid te bepalen, op basis van het huidige dossier niet volstaat en dat er integendeel thans objectieve gegevens worden aangevoerd. Hij besluit dat moeilijk kan worden ingezien hoe men op redelijke wijze kan voorhouden dat een duurzame homoseksuele relatie, met een erkend vluchteling die zelfs erkend wordt door officiële instanties als een expert/adviseur, niet minstens een element is dat de kans vergroot om in aanmerking te komen voor erkenning als vluchteling.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2.1. Uit het administratief dossier en het verzoekschrift blijkt dat verzoeker zich in zijn tweede asielaanvraag niet langer steunt op de concrete problemen die hem ertoe zouden hebben gebracht om zijn land van herkomst te ontvluchten, doch dat hij louter volhardt in zijn verklaarde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade wegens zijn homoseksuele geaardheid.

In 's Raads arrest nr. 117 780 van 29 januari 2014 werd wat betreft verzoekers vermeende homoseksuele geaardheid geoordeeld als volgt:

"2.3.1. (...)

Waar verzoeker aanvoert dat de beoordeling in de bestreden beslissing van zijn vermeende homoseksuele geaardheid enorm subjectief is, dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van de gehoorverslagen blijkt dat de protection officer open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Sierra Leone samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Aangezien verzoeker, blijkens de uitgebreide motivering ter zake in de bestreden beslissing, zijn homoseksualiteit niet aannemelijk weet te maken, is het evident dat er in de bestreden beslissing niet wordt ingegaan op de algemene situatie in het dorp, de discriminatie waarvan verzoeker omwille van zijn gedrag en uitzicht het slachtoffer was of op het feit dat hij zich schuldig voelde omdat zijn moeder omwille van hem uit het dorp werd verdreven. Daar er in de eerste plaats al geen geloof gehecht kan worden aan zijn homoseksuele geaardheid, kan er immers evenmin geloof gehecht worden aan de vermeende gevolgen van deze geaardheid. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat het niet aan de protection officer is om het gehoor te "sturen": verzoeker is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij al dan niet aflegt. Tevens dient opgemerkt dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie dient te geven over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas aangezien dit elementen uit de persoonlijke leefwereld betreffen. Bovendien blijkt uit een lezing van het gehoorverslag dat verzoeker in staat was zijn asielrelaas uiteen te zetten en dat het gehoor op een normale manier verliep. Verzoeker brengt evenmin een attest bij waaruit blijkt dat hij onvoldoende ontwikkeld zou zijn om een coherent asielrelaas te brengen. Waar verzoeker nog stelt dat het voor hem niet evident is om over gevoelens en bewustwording te spreken als hij erover ondervraagd wordt, dient opgemerkt dat van een kandidaat-vluchteling verwacht mag worden dat hij normaal bij machte is om

een juist, precies en waarheidsgetrouw asielrelaas weer te geven wanneer het gaat om ingrijpende, doorslaggevende gebeurtenissen, daar deze in het geheugen van de kandidaat-vluchteling gegrift zijn en aanleiding vormen voor het verzoek tot internationale bescherming.

Waar verzoeker vervolgens stelt dat hij betwist dat Peter voor hem een volslagen onbekende was en dat hij, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing laat uitschijnen, zijn geaardheid niet van de daken bazuinde, komt verzoeker niet verder dan het opwerpen van een losse bewering en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, hetgeen de motivering van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Waar verzoeker nogmaals verwijst naar zijn ongeschoold-zijn, kan vastgesteld worden dat dit hem niet kan verhinderen om te vertellen over elementen uit zijn persoonlijke leefomgeving. Dat verzoeker niet lang genoeg "in het milieu" vertoefde om het onderscheid te begrijpen tussen "homo's, lesbiennes en biseksuelen" enerzijds en "transgenders" anderzijds, is opnieuw niet meer dan een losse bewering, die de motivering van de bestreden beslissing niet kan weerleggen.

Verder bevestigt verzoeker de – simplistische – manieren waarop men in Sierra Leone de geaardheid van iemand meent te kunnen herkennen, hetgeen enkel een herhaling is van zijn eerder afgelegde verklaringen hieromtrent en evenmin de motivering van de bestreden beslissing kan ontkrachten. De motieven ter zake vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Wat betreft zijn vermeende relatie met Sean (A.) stelt verzoeker dat hij veel hoop en verwachtingen had en daarom de dingen vertelt die Sean hem heeft laten geloven, zonder zelf op de hoogte te zijn van de precieze organisatie en plannen van Sean, laat staan van de mogelijkheden om het land te verlaten via een legale procedure van gezinshereniging. Opnieuw blijft verzoeker steken in het opwerpen van losse beweringen. Bovendien is het niet aannemelijk dat verzoeker, gelet op hetgeen hij al zou meegemaakt hebben omwille van zijn homoseksuele geaardheid, niet op de hoogte zou zijn van het al dan niet bestaan van de mogelijkheid om in Sierra Leone een huwelijk tussen twee personen van hetzelfde geslacht te laten registreren. Hij diende immers te weten dat de Sierra Leoneanse samenleving sterk vijandig staat tegenover homoseksualiteit. Daarnaast merkt de Raad op dat verzoeker geen verweer voert tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing dat hij niet weet hoe Sean's moeder heet en of hij broers en/of zussen had en hoe die zouden heten, terwijl verzoeker wel gevoelens voor hem zou gehad hebben, hem iedere dag zou gezien hebben en met hem naar de Verenigde Staten zou reizen. Deze vaststellingen moeten dan ook als vaststaand beschouwd worden.

Waar verzoeker aanvoert dat in de bestreden beslissing niet werd ingegaan op de fundamentele gegevens van discriminatie en geweld waaraan hij zijn hele leven zou zijn blootgesteld en die hij in zijn zelfgeschreven nota duidelijk in de verf zette, dient nogmaals herhaald te worden dat, gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn problemen aangaande de Gbanbani-gemeenschap en van zijn homoseksualiteit, er evenmin geloof gehecht kan worden aan de gevolgen ervan. De zelfgeschreven nota kan niet beschouwd worden als een objectief stuk en kan dan ook niet de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas herstellen. (...)

Bovendien zijn de documenten die verzoeker ter terechtzitting neerlegde niet van aard om de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas te herstellen. De e-mailcorrespondentie aangaande "LGBT Rights" in Sierra Leone (stukken 1-3) handelt slechts over de algemene situatie van homoseksuelen in Sierra Leone, doch toont niet in concreto verzoekers seksuele geaardheid aan. De brief en getuigenis van (P.A.) en (A.S.) en de lidkaart van SLNGO van (P.A.) (stukken 4 en 5) zijn slechts de persoonlijke weergave van twee individuen en dus geen objectief element om verzoekers seksuele geaardheid te kunnen vaststellen. Bovendien hebben documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen worden ondersteund, hetgeen, gelet op het voorgaande, in casu niet het geval is. Wat betreft het opsporingsbericht (stuk 7) dient opgemerkt dat het verschillende spellingsfouten bevat, die afbreuk doen aan de authenticiteit van het stuk. Zo is er sprake van "warrant of arrest has been publishing" in de plaats van "warrant of arrest has been published", "for committing sexually immorality" in de plaats van "for committing sexual immorality" en "his high is" in de plaats van "his height is". Verzoekers geboorteakte (stuk 7) is niet van aard aan te tonen dat verzoeker in 1996 geboren zou zijn. Zoals hoger reeds gesteld, kan verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijk voorziene beroepsmogelijkheid is. Het medisch attest (stuk 8) bevat slechts een lijst van medicijnen, doch geeft geen enkele indicatie over de aard van deze medicijnen of de reden voor het voorschrijven ervan. Verzoekers lidkaart van SLNGO (stuk 9) is evenmin van aard zijn seksuele geaardheid aan te tonen, aangezien, zoals hoger reeds gesteld, documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen worden ondersteund, hetgeen, gelet op het voorgaande, in casu niet het geval is. De e-mail van (J.D.N.) (stuk 10) is opnieuw slechts de persoonlijke weergave van een individu en dus geen objectief element om verzoekers seksuele geaardheid te bepalen. De algemene landenrapporten zijn niet dienstig omwille van de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet."

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

2.2.2. Als nieuw element voert verzoeker het bestaan van een duurzame homoseksuele relatie in België aan.

Ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag legt verzoeker volgende documenten neer: een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus van meneer N. J.-D., treintickets, twee getuigenissen, een attest, een lidkaart, een publicatie op een forum, e-mails, foto's, internetartikels en een brief van zijn advocaat.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag onder meer een getuigenis voorlegt van de heer N. J.-D., waarin hij verklaart dat hij een homorechten-activist is en dat hij een liefdesrelatie met verzoeker heeft sinds 15 november 2013. De heer N. J.-D. werd in België erkend als vluchteling wegens zijn homoseksuele geaardheid. Verzoeker brengt tevens een aantal foto's bij van zichzelf, de heer N. J.-D. en andere personen.

Daargelaten de vraag of het eventueel bestaan van een homoseksuele relatie op ontegensprekelijke wijze verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid kan aantonen – het hebben van homoseksuele contacten zegt immers niet noodzakelijkerwijze iets over verzoekers geaardheid – is de Raad van oordeel dat, gelet op het delicate karakter van het dossier, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van haar zorgvuldigheidsplicht verzoeker minstens de kans had moeten geven om zijn huidige relatie en de door hem neergelegde documenten in dit verband toe te lichten. De Raad benadrukt in dit verband dat artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet slechts een *prima facie* beoordeling van de bewijskracht van de aangebrachte nieuwe elementen toelaat. De Raad is van oordeel dat *in casu* een dergelijke *prima facie* beoordeling niet kan leiden tot het besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt en dat verder onderzoek noodzakelijk is.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 13 mei 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS